

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 86/15
U Luxembourg 16. srpnja 2015.

Presuda u predmetu C-653/13
Komisija/Italija

Zbog pogrešne primjene Direktive o otpadu u regiji Kampaniji Italiji je naloženo da plati paušalni iznos od 20 milijuna eura i dnevnu novčanu kaznu od 120.000 eura po danu zakašnjenja

Sud je u presudi iz 2010. već jednom utvrdio da je Italija povrijedila obvezu

Cilj Direktive o otpadu¹ jest zaštititi zdravlje ljudi i okoliš. Države članice pozivaju se da osiguraju zbrinjavanje i uporabu otpada te ograničavanje njegove proizvodnje, osobito promičući čiste tehnologije i proizvode koji se mogu reciklirati i ponovno upotrijebiti. Također moraju uspostaviti integriranu i odgovarajuću mrežu postrojenja za zbrinjavanje, kako bi Uniji u cijelosti i državama članicama pojedinačno omogućile da osiguraju zbrinjavanje otpada.

Italija je prenijela Direktivu „o otpadu“ 2006., a što se tiče regije Kampanije, regionalnim zakonom određeno je 18 homogenih teritorijalnih zona u kojima je gradskim otpadom proizvedenim u pojedinačnim bazenima trebalo gospodariti te ga zbrinuti.

Zbog krize zbrinjavanja otpada u regiji Kampaniji 2007. Komisija je protiv Italije podnijela tužbu zbog povrede obveze zato što u toj regiji nije uspostavila integriranu i odgovarajuću mrežu postrojenja koja će moći osigurati samodostatnost u području zbrinjavanja otpada na temelju kriterija zemljopisne blizine. Naime, Komisija je smatrala da ta situacija dovodi u opasnost zdravlje ljudi i okoliš².

Presudom od 4. ožujka 2010.³ Sud je utvrdio da je Italija povrijedila obveze koje je dužna ispuniti na temelju Direktive zato što u regiji Kampaniji nije poduzela sve mjere potrebne kako bi se osiguralo da se otpad oporabi i zbrine a da se pritom ne dovede u opasnost zdravlje ljudi i da se ne onečisti okoliš te, osobito, zato što nije uspostavila integriranu i odgovarajuću mrežu postrojenja za zbrinjavanje.

U okviru nadzora nad izvršenjem presude Suda Komisija je zaključila da Italija nije osigurala pravilnu provedbu te presude. Komisija navodi da je između 2010. i 2011. upućeno na višestruke probleme skupljanja otpada u Kampaniji, zbog kojih su se tijekom više dana na javnim ulicama Napulja (Italija) i drugih gradova Kampanije nagomilale tone otpada. Usto, u toj se regiji nakupila velika količina starog otpada (šest milijuna tona „ekoloških bala“) koju još treba zbrinuti, za što će vjerojatno biti potrebno razdoblje od oko petnaest godina. Nadalje, Komisija smatra da je, po proteku roka dodijeljenog za izvršenje presude (15. siječnja 2012.), za obradu otpada po kategoriji postrojenja nedostajalo 1.829.000 tona što se tiče kapaciteta odlagališta, 1.190.000 tona što se tiče kapaciteta postrojenja za termovalorizaciju i 382.500 tona što se tiče kapaciteta postrojenja za obradu organskog otpada. Također, i dalje su postojali strukturni nedostaci u smislu postrojenja za zbrinjavanje otpada, koja su neophodna za regiju Kampaniju.

¹ Direktiva 2006/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2006. o otpadu (SL L 11., str. 9.), kojom je kodificirana Direktiva 75/442/EEZ (SL L 194., str. 39.)

² Usporedno s tom tužbom zbog povrede obveze Komisija je također Italiji odbila isplatiti financijske potpore koje je ona prethodno bila odobrila za gospodarenje i zbrinjavanje otpada u Kampaniji. Naime, Komisija je smatrala da Italija u tom pogledu nije donijela sve potrebne mjere. Sud je u konačnici u presudi od 6. studenoga 2014. dao za pravo Komisiji (predmet [C-385/13 P](#), PM br. [144/14](#)).

³ Presuda Komisija/Italija (predmet [C-297/08](#), vidjeti PM [br. 20/10](#))

Nezadovoljna tom situacijom, Komisija je stoga podnijela novu tužbu zbog povrede obveze protiv Italije kako bi se utvrdilo da se nije poštovala prva presuda Suda iz 2010. U okviru te nove tužbe zbog povrede obveze Komisija od Suda zahtijeva da Italiji naloži plaćanje paušalnog dnevnog iznosa od 28.089,60 eura, za razdoblje od donošenja presude iz 2010. do dana donošenja današnje presude, i dnevne novčane kazne, koja će se eventualno smanjivati, od 256.819,20 eura po danu zakašnjenja u provedbi presude iz 2010., počevši od dana donošenja današnje presude.

U presudi koju je Sud danas donio utvrđuje se da **Italija nije pravilno izvršila presudu iz 2010.** te joj se nalaže plaćanje, s jedne strane, dnevne **novčane kazne od 120.000 eura po danu zakašnjenja** u provedbi presude iz 2010. (dnevnu novčanu kaznu dužna je platiti počevši od danas) i, s druge strane, **paušalnog iznosa od 20 milijuna eura.**

Sud potvrđuje Komisijine argumente, osobito što se tiče problema zbrinjavanja „ekoloških bala“ i nedovoljnog broja postrojenja s kapacitetom potrebnim za obradu gradskog otpada u regiji Kampaniji. Uzimajući u obzir znatno smanjenu mogućnost regije Kampanije da zbrine svoj otpad, Sud također ističe da se može zaključiti da takav ozbiljan nedostatak na regionalnoj razini može utjecati na nacionalnu mrežu postrojenja za zbrinjavanje otpada, koja stoga više neće biti integrirana i odgovarajuća kako se to zahtijeva direktivom. To može ozbiljno dovesti u pitanje mogućnost Italije da ostvari cilj nacionalne samodostatnosti u području zbrinjavanja otpada.

Sud utvrđuje da je povreda obveze koja se Italiji pripisuje trajala više od pet godina, što je značajno razdoblje. Stoga, budući da Italija nije pravilno provela presudu iz 2010., **Sud je odlučio izreći joj dnevnu novčanu kaznu i paušalni iznos,** s obzirom na to da su takve financijske sankcije prikladno sredstvo za osiguranje potpunog izvršenja prve presude.

Kada je riječ o dnevnoj novčanoj kazni od 120.000 eura, ona se dijeli na tri dijela, a svaki čini dnevni iznos od 40.000 eura koji se izračunava po kategoriji postrojenja (odlagališta, termovalorizatori i postrojenja za obradu organskog otpada). Kada je riječ o paušalnom iznosu od 20 milijuna eura, Sud za njegov izračun uzima u obzir da je **povreda obveze Italije u području otpada utvrđena u više od 20 predmeta podnesenih Sudu.** Upravo takvo ponavljanje protupravnog postupanja države članice u posebnom sektoru djelovanja Unije zahtijeva donošenje odvratajuće mjere, poput osude na plaćanje paušalnog iznosa.

NAPOMENA: Tužbu zbog povrede obveze protiv države članice koja nije ispunila obveze koje proizlaze iz prava Unije mogu podnijeti Komisija ili druga država članica. Ako Sud utvrdi postojanje povrede, dotična država članica mora postupiti u skladu s presudom u najkraćem roku.

Ako Komisija smatra da država članica nije postupila u skladu s presudom, može podnijeti novu tužbu kojom će zahtijevati novčane sankcije. Međutim, u slučaju kad država nije Komisiji priopćila mjere kojima provodi direktivu, Sud može, na prijedlog Komisije, nametnuti sankcije već u postupku koji dovodi do prve presude.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Snimke objave presude nalaze se na "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106